

kijken, is hij toch tot den grootschen totaalindruk gekomen.

Op de zelfde wijze als hij de kathedraal teekende, zijn de straatgezichten aan den boulevard gedaan. Als op één plan is alles er nauwkeurig op geschetst. Rijtuig aan rijtuig sjokt er voort, de bussen zijn tot boven volbeladen, topzwaar, en een wemeling van menschen is daar achter, honderden, die als één geheel daar voorbij gaan.

Een van zijn teekeningen van de Seine is midden in de stad genomen. Hier treft dezelfde herrie tegen de als één groot blok op elkaar gebouwde hooge huizen. De andere twee zijn uit een

buitenvijk. Op de mooiste, een even karakteristieke als complete teekening, ziet men de breede rivier met een vlot, door den stroom heenglijdend passagiersbootje en drukverkeer van laden en lossen aan beide oevers. Aan den overkant staat een rechte rij hui-

zen, kleine buurtwinkels, café's, fabrieken en daarvóór wemelt het weer van karren en bussen. Alles is er minutieus geteekend, men ziet een café-tafel onder een zonnenscherm staan. En ondanks deze uitvoerigheid is de teekening rustig gehouden, wijkt de kade, ligt er wijde ruimte over de rivier. De zanderige voorgrond, waar gewerkt wordt, staat er stevig voor. Met een breede, losse, bewegende lijn, is daar een drie-span geteekend, dat, door een man geleid, een volle kar naar voren trekt. Meesterlijk is deze groep geteekend, zoo raak in de actie; men ziet er de inspanning van het zware trekken, het klotsen van de

hoeven, het optrekken van de pooten.

De collectie bestaat uit drie soorten van teekeningen. De eerste in wit en zwart, de tweede op getint papier, zacht-bont-kleurig, en de derde op grijzen ondergrond, met pastel gekleurd maar geheel in één grauwen toon gehouden. De twee laatste zijn verweg de belangrijkste. Tot de bonte behoren de paardenteekeningen, waarvan er hier een gereproduceerd is. Evenwichtig weet Dupont er het geheele vlak te vullen. Op den getinten ondergrond stipt hij alles even met pastel aan, geeft hij elk brokje bouwland zijn eigen kleur, harmonisch aansluitend bij

het geheel. Zijn paarden teekent hij met de kleurige lappen en zadels, de boeren met de bonte kielen, en op den voorgrond de groene planten, de frisch gedraaide beetwortelblaren. Soms op het gloeiende land een groene streep van pas opgekomenzaad. Met een platte zwartkrijt-streep

RUSTENDE PAARDEN. (1908).

drukt hij de voren van pas omgeëgte aarde uit. In zijn korenvelden, waar de maaiers werken, teekent hij de buigende rijpe aren heel precies, en klapprozen en korenbloemen er tusschen.

In de collectie zijn ook teekeningen van doode paarden in de slagplaats. Op de eene ligt een mager stijf dier; het masker dat het de oogen bedekte tijdens den doodelijken slag, er naast; een man is bezig de stramme beenen aan een ketting te bevestigen; waar het aan opgehangen wordt. Op de andere ziet men een mooi bruin dier op den voorgrond. De tegenstelling van het zwaar-bonkige, het massieve hiervan met het licht